

Ohlášky – neděle 4. 12. 2022

Dnes prožíváme **2. neděli adventní**.

- Úterý 6. 12. – **Památka sv. Mikuláše, biskupa**
- Středa 7. 12. – **Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve**
- Čtvrtek 8. 12. – **Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu**
- Příští neděle 11. 12. 2022 bude **3. neděle adventní (Gaudete)**.

***

- **Adventní roráty** v Lovosicích budou každý **čtvrtek od 8:00** ve farní kapli.
- ŘKF – děkanství u Všech svatých v Litoměřicích zve děti a jejich rodiče na **setkání se svatým Mikulášem v pondělí 5. 12. 2022 od 16.30** v kostele Všech svatých na Mírovém náměstí v Litoměřicích. S sebou přineste dárky podepsané jménem a příjmením dítěte.
- Společnost pro obnovu Mariánského sloupu srdečně zve ve čtvrtek **8. prosince 2022 od 10:00** na slavnostní bohoslužbu do chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí v Praze, spojenou s **dekorováním sochy Panny Marie Immaculaty** pražskými hasiči. Mši bude celebrovat **J. Exc. Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský, metropolita a primas český.**
- V pátek **9. 12. 2022** se uskuteční koncert v kostele sv. Václava, vystoupí Lovosický chrámový sbor a žesťový kvintet.
- ŘKF – děkanství u Všech svatých v Litoměřicích zve **v sobotu 10. 12. 2022 od 14:00** do Diecézního domu kardinála Trochty na **adventní duchovní obnovu**, kterou povede **P. Vojtěch Suchý, SJ.**
- V neděli **11. 12. 2022 od 10 h** po mši sv. bude **setkání farnosti** v sále **lovosické staré radnice**. Prosím vyhraďte si pro tuto událost čas. Je to příležitost společně pohovořit, vytvářet přátelské vztahy a být spolu – to je jeden z hlavních způsobů, jak vytváříme společenství - stávat se církví.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

***

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 2 (2022/23)
4. 12. 2022

2. neděle adventní

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 2. týdne adventního

Neděle 4. 12. - **Mt 3,1-12:** S adventem se neodmyslitelně pojí postava Jana Křtitele. Tento poslední starozákonní prorok promlouval k současníkům úplně stejně, jako mluví dnes k nám: „Je tady Zachránce, teď je jeho čas. Teď přichází Bůh do tvého života...“ Těšíte se?

Pondělí 5. 12. - **Lk 5,17-26:** Dovedu druhým poskytnout pomoc s podobnou vynalézavostí, aby se dostali do Ježíšovy blízkosti? Jsem si vědom, že on si mě vyvolil za svého spolupracovníka?

Úterý 6. 12. - **Iz 40,1-11:** „Těšte, těšte můj lid“, začíná text velkolepého Händelova oratoria Mesiáš. Tak se stávají i přísná slova radostnou zvěstí. Toužíme ji zprostředkovat dál?

Středa 7. 12. - **Iz 40,25-31:** Věčný, „nepřístupný“ Bůh zde dostává osobní rysy. Kéž se nezdráhám přijmout jeho nabízené přátelství. Kéž „dostanu křídla“ a vzlétnu ze své všednodennosti!

Čtvrtek 8. 12. - **Lk 1,26-38:** Celý advent mohu prožít ve vděčnosti té, která svým souhlasem umožnila příchod Pána. Starozákonní úpění se mění v červánky naděje. Dokážu tuto naději předat svému okolí?

Pátek 9. 12. - **Iz 48,17-19:** Je i na nás, abychom se poučili ze zkušenosti minulých generací. Hospodinovo slovo je totiž příslibem pro jednotlivce, ale i pro uzdravení celé společnosti.

Sobota 10. 12. - **Sir 48,1-4.9-11:**

Eliáš je předobrazem našeho Pána. Slovo jako pochodeň. Mnozí však jeho zář nesnesou. To platí samozřejmě i dnes.

Youcat (51. část)

Jaký smysl má sexuální soužití v manželství? Co nezbytně patří ke křesťanskému svátostnému manželství? Jsou tu však i další podmínky: Chtějí-li spolu snoubenci předstoupit před oltář, musí být oba bez závazků a jejich slib musí být úplný a veřejný.

Oba tak musí učinit v naprosté svobodě. Kdyby jednoho nebo oba k uzavření sňatku někdo nutil, kdyby jeden nebo oba jednali ze strachu nebo pod jiným vnitřním či vnějším tlakem, sňatek by nebyl platně uzavřen a manželství by nevzniklo. Člověk si také nesmí brát druhého jako „tatínka“ nebo „maminku“ anebo pokládat svatbu za pouhou možnost, jak konečně vypadnout z domu. Sňatek v kostele nelze platně uzavřít ani s úmyslem: „Bereme se jen na zkoušku. Dokud to půjde hladce, oukej, a pak se uvidí!“ Manželský souhlas (= společná vůle k manželství) nevzniká ani tehdy, jestliže jednoho nebo oba partnery ani ve snu nenapadne, že by definitivně ukončili své mimomanželské milenecké vztahy. A je tu ještě poslední podmínka – oba musí být ochotni přijmout děti. Kdyby si jeden z nich tajně myslel: „rozhodně ne se mnou!“ manželství nevznikne. Celou krásu a velikost křesťanského manželství však objevíme teprve v okamžiku, kdy je pochopíme jako podobenství o Boží věrnosti a oddanosti: **„Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni... muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo“** (Ef 5,25.28 a). *(z knihy Youcat: Kurz víry)*

11/ Proč je tak důležité najít si čas a modlitbu? III

Mám moc rád svatého Faráře z Arsu. Každé ráno začínal den modlitbou před svatostánkem, než se pustil do své neuvěřitelně nabitě kněžské služby – denně zpovídal až dvanáct hodin denně! Vyprávěl, jak žasl nad jedním ze svých farníků, který také pravidelně věnoval čas rozjímavé modlitbě: Byl jednou jeden člověk, který nikdy neprošel kolem kostela, aniž by se v něm na notnou chvíli zastavil. Ráno cestou do práce, večer po cestě domů, u dveří si opřel lopatu a krumpáč, poklekl a dlouho zbožně hleděl na Nejsvětější svátost. To se mi líbilo. Jednou jsem se ho zeptal, co našemu Pánu během svých dlouhých návštěv říká. A víte, co mi odpověděl? „Pane faráři, já nic neříkám... Jen tak na něj hledím a on zas hledí na mě.“ Dovolit Pánu Bohu, aby na nás hleděl. Někomu to může znít velice podivně. Když mladí přicházejí do naší evangelizační školy CapMissio, většinou už žijí životem modlitby. Chtějí se angažovat v misijní službě, takže už mají nějaké

návyky duchovního života, než se k nám přidají. Samozřejmě navštěvují každou neděli mši svatou, někdy i v týdnu. Všichni pravidelně čtou slovo Boží. Někteří se dokonce občas modlí sami růženec. Ne všichni však mají zkušenost s rozjímavou modlitbou či s kontemplací (modlitbou beze slov). Už od prvních dní je zasvěcujeme do hlubšího duchovního života tím, že každý den začínáme hodinou modlitby. Nejprve se společně modlíme denní modlitbu církve, tedy ranní chvály, které zaberou asi čtvrt hodiny. Potom zahájíme tichou osobní modlitbu, která trvá tři čtvrtě hodiny. Nabádáme naše studenty, aby čas rozjímavé modlitby začali četbou aktuálních liturgických textů čili pasáží z Bible určených pro mši, která se bude toho dne slavit. Tato četba jim poskytne záchytné body, aby mohli celý den prožít v Boží přítomnosti. Někdy tyto texty vybízejí ke konkrétním krokům obrácení. Po rozjímavé četbě Písma vstupují do tichého dialogu s Ježíšem, který je přítomný ve vystavené Nejsvětější svátosti oltární. První měsíce společného roku je žádáme, aby takto v tichosti zvládli aspoň čtvrt hodiny, ale pokud možno aby „vydrželi“ celých čtyřicet pět minut. Ale velmi rychle, třeba už od prvních dní, mladí lidé setrvávají v modlitbě celou hodinu. A někdy dokonce přicházejí do kaple i s velkým předstihem! Během prázdnin se všichni studenti vracejí do svých rodin, což je jakýmsi zatěžkávacím obdobím, kdy se jejich věrnost v modlitbě otestuje. Před odjezdem je povzbuzujeme, aby se snažili dodržet každodenní rytmus modlitby a modlili se alespoň ranní chvály. Odjíždějí sebejistí s představou, že to bude hračka. Ale když si po návratu z prázdnin společně povídáme, uvědomují si, že vůbec není snadné udržet si rytmus modlitby, chyběli příznivé prostředí, které poskytuje kaple a vzájemná podpora bratří a sester. Koncem roku míváme mši s biskupem. Během této mše každý z mladých lidí otci biskupovi slibuje, že dostojí svému závazku. Nejde o nějakou obecnou formulaci, každý si svůj závazek stanovuje sám podle toho, na jaký život se připravuje. Dobře si uvědomují, že jakmile opustí CapMissio, už nebudou mít k dispozici podpůrné prostředí kaple ani ranní sraz s ostatními, který pomáhá, když se člověku ráno nechce z postele. Budou si muset přivstat, aniž by na ně někdo čekal – jen sám Bůh! - a ve svém pokoji se modlit „ke svému Otci, který zůstává ve skrytosti“ (Mt 6,6). ... *(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)*